

Sygn. akt IV U 575/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2018r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 lipca 2017 r. (Nr (...))

w sprawie A. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje A. A. prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2017 roku.

Sygn. akt IV U 575/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.07.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. A. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.) w zw. z par. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), albowiem wnioskodawca nie wykazał 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999 r.

Od decyzji tej odwołanie złożył wnioskodawca A. A., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Odwołujący się domagał się zaliczenia całego okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w S. jako pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując, iż ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w S. nie wykonywał w okresie od 11.07.1982 r. do 6.07.1987 r. pracy w szczególnych warunkach i tym samym nie wykazał 15-letniego okresu zatrudnienia w tym charakterze.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. A., ur. (...), złożył dnia 4.07.2017 r. wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury w wieku obniżonym. Pozwany organ rentowy na podstawie załączonych przez wnioskodawcę dokumentów przyjął za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 26 lat, 3 miesięcy i 6 dni, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat, 5 miesięcy i 7 dni. Do wymienionej kategorii zatrudnienia Zakład zaliczył pracę ubezpieczonego w Zakładach (...) w S. od dnia 8.05.1979 r. do 11.07.1982 r. i od 6.07.1987 r. do 31.12.1998 r. W związku z tym, iż suma tych dwóch okresów była mniejsza niż 15 lat, pozwany organ rentowy, zaskarżoną decyzją z dnia 26.07.2017 r. odmówił A. A. przyznania prawa do emerytury (k. 12 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego, ubezpieczony domagał się zaliczenia całego okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w S. jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd w toku postępowania rozpoznawczego ustalił, iż A. A. podjął zatrudnienie z dniem 8.05.1979 r. w Zakładach (...) w S. jako robotnik transportowy (akta osobowe k. 3). Jego praca polegała na rozładunku z wagonów kolejowych, dokonywanych na rampie kolejowej zakładowej, surowców takich jak bele bawełny o wadze 240 kg jedna, na wózek ręczny i przewiezienie tego surowca wózkami ręcznymi do magazynu. Ponadto, często rozładowywane były sól i soda potrzebne do produkcji, które to produkty były pakowane w worki po 50 kg (zeznania ubezpieczonego k. 15v i 29 a. s. oraz zeznania świadków: J. Ż., A. Ł. i M. S. k. 28v-29 a. s.). Oprócz tego były rozładowywane wagony cysterny zawierające chlor. Rozładunek ten polegał na podłączaniu węży do tych cystern i przelewania płynnego chloru do beczek, a następnie transportowania tych beczek wózkami ręcznymi do magazynu. Swoją pracę ubezpieczony wykonywał jako członek brygady 4-osobowej, pracując w systemie zmianowym. W 1980 r. A. A. uzyskał uprawnienia na kierowcę lokomotywy spalinowej o mocy do 300 km (akta osobowe k. 14). Nabycie tego uprawnienia było przydatne do wykonywania prac transportowych na terenie zakładu. Niewielka lokomotywa spalinowa służyła do przetaczania wagonów kolejowych na niewielkich odcinkach tak, aby były one usytuowane jak najbliżej drzwi magazynu. Od 12.06.1982 r. A. A. wykonywał jednocześnie pracę robotnika transportowego taką jak dotychczas oraz, w razie potrzeby przetoczenia wagonów, wykonywał czynności maszynisty lokomotywy zakładowej. Wykonywanie tej czynności stanowiło niewielki zakres czasowy jego obowiązków robotnika transportowego (zeznania kierownika działu transportu A. Ł.. Wykonywanie tej dodatkowej czynności spowodowało zmianę angażu płacowych do 1987 r. Później pracodawca w angażach określał jego stanowisko jako robotnik transportu- maszynista lokomotywy. Ten charakter pracy ubezpieczonego trwał do końca jego zatrudnienia w Zakładach (...) w S. do 31.01.2000 r. Pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy tzw. ogólne i w pkt 6 tego dokumentu wyłączył okres w latach 1982-1987 jako pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie A. A. jest zasadne. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego oraz świadkom, którzy pracowali przy pracach transportowych w tym samym okresie, co ubezpieczony, iż podstawowymi zakresem czynności ubezpieczonego, było wykonywanie prac robotnika transportowego przy wyładunku materiałów toksycznych i parzących, w tym również w spornym okresie. Zeznania świadków, wśród których znajdują się zeznania byłego przełożonego A. A., kierownika działu transportu ZPDz K., A. Ł., jednoznacznie wskazują, że czynności maszynisty lokomotywy zakładowej, zajmowały ubezpieczonemu niewielką część dniówki roboczej, nieprzekraczającej 20% czasu pracy. Ponadto, czynności te nie były wykonywane każdego dnia roboczego, gdyż nie zawsze była taka potrzeba z uwagi na to, że nie każdego dnia przywożone były nowe towary wagonami kolejowymi. Zeznania wymienionych osób są spójne ze sobą i przekonujące. Ponadto, z zeznań kierownika A. Ł. wynikało, iż wpisanie w angażu płacowym stanowiska maszynisty lokomotywy, wiązało się z wyższą kategorią zaszerogowania. Nie wszyscy pracownicy działu transportu mieli uprawnienia do kierowania tą lokomotywą. Z tych też względów Sąd przyjął, iż charakter pracy w spornym okresie powinien zostać uznany ubezpieczonemu za pracę w szczególnych warunkach, podobnie jak wcześniejszy okres. Ten rodzaj pracy wymieniony jest w przepisach cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. załącznik A, dział VIII w transporcie i łączności, poz. 1. Doliczenie tego okresu do okresu uznanego przez ZUS jako praca w warunkach szczególnych, powoduje, iż ubezpieczony przekroczył minimalny próg kategorii zatrudnienia w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999 r.

W tej sytuacji, Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawca spełnił wszystkie warunki do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym, o których mowa w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z par. 2 ust. 1, par. 3 i par. 4 ust. 1 pkt 1 i 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w dacie złożenia wniosku o emeryturę, tj. od 1 lipca 2017 r.

W związku z tym, na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.